

การศึกษาจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 42 จังหวัดนครสวรรค์

The Study on Ethical Principles of School Administrators as
Perceived by Teachers Level Individuals schoolmasters in
Takpha Taklee school. Province under Office of Secondary
Educational Service Region 42. Nakhon Sawan.

เฉลิมพร ตียะกว่า*

เสวียน เจนเซวี่**

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบจรรยาบรรณของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับจรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ และอายุราชการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ข้าราชการครูประจำการ พนักงานราชการและครูอัตราจ้างของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 175 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.85 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการทดสอบค่าที (t - test)

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับจรรยาบรรณในการบริหารงานของ เกี่ยวกับจรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวม พบว่า 1) ตามความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.54$) รองลงมา ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.53$) ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ($\bar{X} = 4.52$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.49$) 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ความคิดเห็นของครูโรงเรียน

*นักศึกษานิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

**อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสวียน เจนเซวี่ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถาน โดยจำแนกตามเพศ และอายุราชการ พบว่า ความคิดเห็นของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

คำสำคัญ: จรรยาบรรณของผู้บริหารศึกษา

Abstract

This study aimed to study and compare ethical principles of school administrators according to teachers' opinions in Takpha Taklee school Province under the Office of Secondary Educational Service Region 42.

The study has been concerned professional ethics of school administrators as classified by gender and official working experience. The sample of this study consisted of 175 school teachers in secondary schools in Takpha Taklee school Province under the Office of Secondary Educational Service Region 42 Nakhon Sawan. The research tool in this study was a 50 - item rating scale questionnaire. The reliability coefficient of the questionnaire was 0.85. The statistical analysis of data employed percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results of the study were as follows:

The teachers' opinions towards code of conduct of the administrators as a whole was at highest level ($\bar{X} = 4.52$). When considering in each aspect it was found that the highest mean recipient ethics ($\bar{X} = 4.54$). The second was collaborator ethics ($\bar{X} = 4.53$). The third was own self ethics and social ethics ($\bar{X} = 4.52$).

The least mean score was one's recipient ethics own self ethics ($\bar{X} = 4.49$).

The comparison of teachers' opinions in Takhli District found that there was no statistical significant difference in all aspects according to gender and official working experience.

Keywords : ethical principles of school administrators

บทนำ

ในปัจจุบันสังคมของเราประสบปัญหาต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะการทุจริต และการคอร์รัปชัน เป็นที่แจ้งประจักษ์ทุกระดับ จากข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในสื่อหลายๆ ประเภทแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันผู้บริหาร ครูอาจารย์ และผู้ใหญ่ในสังคมจำนวนมากขาดคุณธรรมและจริยธรรม แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวและกลุ่มของตนเองอย่างขาดมนุษยธรรม ขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนมนุษย์ กลุ่มหลังในนโยบายมุข กามารมณ พฤติกรรมที่ไม่ดีเหล่านี้ นับวันจะทวีจำนวนมากขึ้นพร้อมกับความเสื่อมโทรมที่เพิ่มระดับสูงขึ้น ปัจจุบันพบว่าสถิติเกี่ยวกับพฤติกรรมการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งส่วนหนึ่งเป็นการกระทำของข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (2541 : 36 - 41) รวมทั้งยังมีข้อมูลปรากฏในรายงานสำนักงานข้าราชการครูประจำปี 2542 (สำนักงานข้าราชการพลเรือน, 2542 : 1 - 5) พบว่าข้าราชการโดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษา ถูกดำเนินการทางวินัยค่อนข้างมาก เนื่องจากมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะการทุจริตต่อหน้าที่ ด้วยเหตุดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการ ได้เห็นความสำคัญในการพัฒนาคุณธรรม จึงเร่งให้มีนโยบายการพัฒนาวินัยและจริยธรรมข้าราชการครู โดยมีมาตรการให้ข้าราชการครูทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบใน

การพัฒนาวินัยและจริยธรรมของตนเองอยู่เสมอให้กรมเจ้าสังกัด ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าสถานศึกษาหน่วยงานทางการศึกษาจัดให้มีโครงการ แผนงานและงบประมาณ สนับสนุนให้ข้าราชการครูทุกคนได้พัฒนาวินัยและจริยธรรมอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง ให้มีคณะอนุกรรมการระดับเขตพื้นที่ และระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินการดังกล่าว

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 จึงได้กำหนดให้มีวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดมาตรฐาน จรรยาบรรณในวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะในส่วนของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ต้องรักษาจรรยาบรรณในวิชาชีพเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา เนื่องจากพระราชบัญญัติบริหารราชการกระทรวง ศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ได้แบ่งการบริหารงานเขตพื้นที่การศึกษา พร้อมทั้งกระจายอำนาจการบริหารงานไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา โดยให้สถานศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามมาตรา 35 เพื่อให้การบริหารการศึกษานั้นมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจในการบริหารมากขึ้น หากผู้บริหารสถานศึกษาท่านใดหลงใหลในอำนาจใช้อำนาจไปในทางที่ผิด ขาดคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพแล้วจะทำให้การบริหารงานในสถานศึกษา และการจัดการศึกษาล้มเหลว ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546, 2546 : 2)

การขาดคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ หลายด้าน ได้แก่ การขาดระเบียบวินัยการไม่เสียสละเห็นแก่ตัว การขาดความกตัญญูกตเวที การประพฤติตนไม่ถูกกาลเทศะ ความเกียจคร้านในการทำงาน การขาดความ

อ่อนน้อมถ่อมตน การมีทิฐิ การขาดความซื่อสัตย์ การพูดจา ล่อลวง การขาดมนุษยธรรม การอิจฉาริษยาผู้อื่น ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมในการดำเนินชีวิต การไม่ตรงเวลา การละโมภโลภมาก การมีโมหะและโทสะ การขาดความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน การไม่รู้จักประมาณตน การไม่รู้จักประหยัดปัญหาการขาดความละเอียดและความกลัวต่อบาปปัญหาเหล่านี้ ถ้าสามารถฝึกฝนให้เยาวชนของชาติ มีทริโอตตปโยอย่างแท้จริงผลที่เกิดขึ้นคือ นักเรียนจะมีวินัยในตนเองคุณความดีที่เกิดจากใจจึงเป็นสิ่งที่ครูควรแนะและฝึกฝนให้เกิดขึ้นแก่เยาวชนของชาติทุกคน (ผกา สัตยธรรม, 2550 : 64)

Greenfie (1991) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบต่อปัญหาด้านคุณธรรมของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งของนักเรียนและต่อวิชาชีพ โดยระบุว่าสังคมมีความคาดหวังด้านจริยธรรมจากครูใหญ่ (ผู้บริหารสถานศึกษา) ที่จะบริหารสถานศึกษาให้เป็นสถาบันศีลธรรม (Moral Institute) ที่ช่วยกำหนดค่านิยมของสังคม (Social Norm) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้มีศีลธรรมและเป็นตัวแทนด้านศีลธรรม (Moral Agent) การตัดสินใจเรื่องใดๆ ก็ตามต้องอยู่บนเหตุผลของค่านิยมทางศีลธรรม (Moral Value) เป็นหลักมากกว่าหลักการอื่น ๆ ยิ่งไปกว่านั้น การบริหารและการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องทุ่มเททรัพยากรทุกอย่างเพื่อให้เกิดบรรยากาศที่ดี ทำให้นักเรียนมีความเจริญงอกงามได้อย่างสมดุล พัฒนาศักยภาพในทุกๆ ด้านให้มีคุณภาพและได้ฝึกปฏิบัติให้เป็นคนดีมีคุณธรรมและมีความสุข (ดี เก่ง และมีความสุข) ทั้งนี้เพราะทุกสังคมได้รับผลที่เกิดจากคนบางกลุ่ม ซึ่งเป็นผลพวงของการให้การศึกษาในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรเป็นผู้เสริมสร้างจริยธรรม

เนื่องจากกระบวนการบริหารงานบุคคล เป็นงานที่ละเอียดอ่อน เพราะคนมีความรู้สึกรู้สีก่อนคิด มีจิตใจ และมีอารมณ์ ดังนั้น การที่จะให้บุคลากรในสถานศึกษาให้

ความร่วมมือในการปฏิบัติด้วยความเต็มใจและพอใจ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องใช้หลักการ บริหารที่เป็นธรรม มีเหตุผล โปร่งใส ยุติธรรม และบริสุทธิ์ ใจ จึงจะทำให้บุคลากรอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข แต่ถ้าผู้บริหารสถานศึกษามีอคติ กลั่นแกล้ง ใช้อารมณ์ มีกิเลส และใช้ระบบอุปถัมภ์ จะส่งผลให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหมด กำลังใจ เกิดความท้อถอยในการทำงาน ทำให้การปฏิบัติงานของบุคลากรขาดคุณธรรมและส่งผลให้สถานศึกษานั้น ขาดประสิทธิภาพ และไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร

ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย 3 ฉบับ ได้แก่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวง ศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2553 และพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 และต่อมากกระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศเรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจำนวน 42 เขต เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (18 สิงหาคม 2553) เป็นต้น ไปซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 42 ประกอบด้วยท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ และท้องที่จังหวัด อุทัยธานี โดยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองนครสวรรค์และให้สถานศึกษา ที่จัดการศึกษา ชั้นพื้นฐานเฉพาะแต่ระดับมัธยมศึกษาที่ตั้ง อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 (มีจำนวน 59 โรงเรียน) ไปสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 42 ซึ่งหากนับเฉพาะโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ จะมี จำนวน 39 โรงเรียน ประกอบด้วยโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนนักเรียน 2,400 คน ขึ้นไป โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 1,500 - 2,399 คน โรงเรียนขนาด กลาง มีจำนวนนักเรียน 500 - 1,499 คนและโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 499 คน ส่งผลให้การบริหาร งานของผู้บริหารสถานศึกษาในแต่ละโรงเรียนมีความแตก

ต่างกันเนื่องจากมีความแตกต่างทั้งจำนวนครูผู้สอนและ จำนวนนักเรียน ซึ่งก็ขึ้นกับวิธีการบริหารจัดการของแต่ละ โรงเรียน ตัวผู้บริหารโรงเรียนจึงถือว่าเป็นบุคคลที่สำคัญ ที่สุดจะต้องทำตัวให้มีศรัทธาและมีทัศนคติต่อหลักการ จัดการเรียนรู้อันกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่ง ชาติ ทำให้เกิดความกระจำจูงขึ้นในใจของตนเองจนมองเห็น เป็นภาพรวมสุดท้ายของผลผลิต ที่ต้องการให้เกิดขึ้นใน ตัวผู้เรียน เพราะถ้าผู้บริหารโรงเรียนมองไม่ออกและบอก ไม่ได้ก็เปรียบเสมือนกับกับตันเรือที่เดินเรือโดยปราศจาก แผนที่และเข็มทิศไม่สามารถบอกลูกเรือได้ว่าเรือกำลังวิ่ง ไปในทิศทางใด ที่หมายอยู่ทางทิศไหน จะทำให้เกิดการหลง ทางได้ง่ายๆ

ตำแหน่งผู้บริหารศึกษาเริ่มจากการสรรหาเข้ามา ดำรงตำแหน่งและเปลี่ยนเป็นการสอบแข่งขัน และมีการ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งมีเครื่องมือวัดและประเมิน โดยใช้รูปแบบต่าง ๆ เพื่อจะได้ผู้บริหารที่มีคุณภาพเข้ามา ทำหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพและทำให้ครูและบุคลากรทางการ ศึกษาตลอดจนนักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุดเป็นที่ยอมรับ ในสังคมต่อไป

จากสภาพปัญหาการทุจริตและการคอร์รัปชันที่ ปรากฏในสื่อหลายๆ ประเภทแสดงให้เห็นว่าปัจจุบัน ผู้บริหาร ครูอาจารย์และผู้ใหญ่ในสังคมยังขาดคุณธรรม และจริยธรรมการเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างที่ดีในการ ประพฤติปฏิบัติตน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นจรรยาบรรณของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูโรงเรียน มัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อได้ทราบจรรยาบรรณของผู้บริหารตามความคิดเห็น ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 42 จังหวัด นครสวรรค์ เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มาเป็นข้อมูล พื้นฐานในการพัฒนาจรรยาบรรณในการบริหารสถานศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

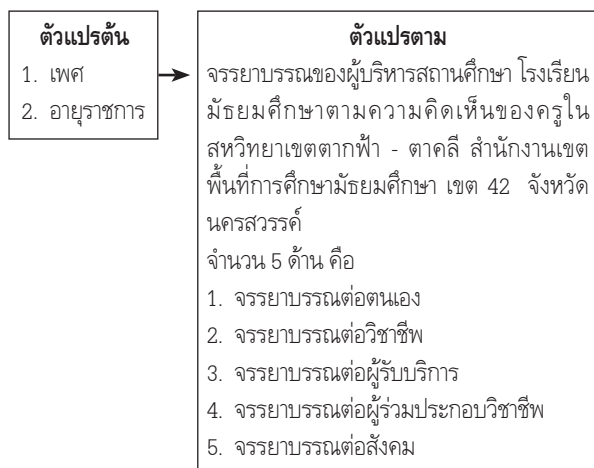
1. เพื่อศึกษาจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขต ตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 42 จังหวัดนครสวรรค์

2. เพื่อเปรียบเทียบจรรยาบรรณของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามเพศและอายุราชการ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งผู้วิจัยได้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามโดยการเปิดตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608 - 610) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 175 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศและอายุราชการ โดยหาค่าการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.00 และมีอายุราชการ 31 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.86 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	91	52.00
หญิง	84	48.00
รวม	175	100
อายุราชการ		
ต่ำกว่า 30 ปี	86	49.14
31 ปีขึ้นไป	89	50.86
รวม	175	100

2. ผลการวิเคราะห์การแสดงจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 5 ด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.54$) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.53$) ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ($\bar{X} = 4.52$) ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ($\bar{X} = 4.52$) และด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.49$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การแสดงผลการบรรยายของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ ทั้ง 5 ด้าน

จรรยาบรรณรายด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับจรรยาบรรณ	อันดับที่
ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง	4.52	0.29	มากที่สุด	3
ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	4.53	0.26	มากที่สุด	2
ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	4.49	0.26	มากที่สุด	4
ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.54	0.26	มากที่สุด	1
ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม	4.52	0.27	มากที่สุด	3
รวม	4.52	0.26	มากที่สุด	

3. เปรียบเทียบจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง

ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพและด้านจรรยาบรรณต่อสังคม พบว่าพบว่า ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากไม่มีข้อใดที่มีผลการเปรียบเทียบทางสถิติที่เป็นไปตามนัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ จำแนกตามเพศ

จรรยาบรรณรายด้าน	เพศ				t-test	Sig
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง	4.52	0.32	4.51	0.24	.13	.12
ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	4.50	0.27	4.57	0.24	-1.99	.65
ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	4.49	0.25	4.50	0.26	-1.91	.86
ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.52	0.25	4.56	0.27	-1.12	.40
ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม	4.54	0.24	4.50	0.30	.93	.30
รวม	4.51	0.20	4.53	0.19	-57	.63

* ระดับความเชื่อมั่น .05

4. เปรียบเทียบจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัด นครสวรรค์ จำแนกตามอายุราชการ พบว่า อายุราชการต่ำกว่า 30 ปีและ 31 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อ

วิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพและด้านจรรยาบรรณต่อสังคม พบว่า ความคิดเห็นของผู้ที่มีอายุราชการต่ำกว่า 30 ปี และ 31 ปีขึ้นไป พบว่า ไม่แตกต่างกันเนื่องจากไม่มีข้อใดที่มีผลการเปรียบเทียบทางสถิติที่เป็นไปตามนัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัด นครสวรรค์ จำแนกตามอายุราชการ

จรรยาบรรณรายด้าน	อายุราชการ				t-test	Sig
	ต่ำกว่า 30 ปี		31 ปีขึ้นไป			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง	4.52	0.28	4.51	0.30	.17	.91
ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ	4.53	0.25	4.54	0.27	-.29	.55
ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ	4.49	0.25	4.50	0.26	-.15	.95
ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ	4.54	0.24	4.53	0.28	.03	.19
ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม	4.53	0.28	4.51	0.26	.32	.99
รวม	4.52	0.20	4.52	0.19	.03	.71

* ระดับความเชื่อมั่น .05

การอภิปรายผลและสรุป

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลจากการศึกษาระดับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ตามความคิดเห็นของครู

โรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัด นครสวรรค์ โดยภาพรวมมีระดับจรรยาบรรณอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการที่ผู้บริหารทุกคนในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ มีการประพฤติปฏิบัติตนเป็นไปตามกรอบของจรรยาบรรณทั้ง 5 ด้าน ทั้งในเรื่องของการประพฤติปฏิบัติตนที่มีความเหมาะสม การปฏิบัติตนที่มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพของตนเองต่อผู้รับบริการ ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ หรือต่อสังคม จนทำให้ครูผู้สอนส่วนใหญ่มองว่าเป็นเรื่อง

ที่มีความถูกต้องเหมาะสมในการประพฤติปฏิบัติตนและเห็นเป็นสิ่งที่ดีในการปฏิบัติงาน ระดับคะแนนของจรรยาบรรณในภาพรวมจึงอยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายถึงผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณในการบริหารงานที่ดีมาก เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ จริยธรรมซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคมสัน บุพศิริ (2547) พบว่า ข้าราชการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูงและยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของไพศาล ตั้งสมบุญ (2550) ที่พบว่า การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการพิจารณารายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่า

1) ด้านจรรยาบรรณต่อตนเองระดับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมมีระดับจรรยาบรรณอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) โดยมีระดับจรรยาบรรณสูงสุดในข้อการเป็นผู้ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตน ($\bar{X} = 4.74$) และข้อการวางตัวเป็นกลางทางการเมืองมีระดับจรรยาบรรณอยู่ในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.45$) ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนมองว่าผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีการเป็นผู้ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนที่เป็นแบบอย่างที่ดี มีความตั้งใจในการปฏิบัติราชการจะอุทิศเวลาให้แก่ทางราชการด้วยความเสียสละแม้จะเป็นนอกเวลาราชการก็ตาม หุ้มเทก่าลังกายกำลังใจและกำลังทรัพย์ในการทำงานให้เสร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ถึงแม้จะเหนื่อยก็ไม่เคยย่อท้อ เป็นคนตรง ต่อเวลารู้อักแบ่งเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมต่างๆ จัดระเบียบให้กับชีวิต สำหรับในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าพเจ้าคือพยายามทำงานหรือส่งงานให้เสร็จก่อนเวลาเพื่อมีเวลาตรวจงานและส่งงานให้ตรงตามกำหนด รวมถึงหากนัดหมายกับผู้ใด

ก็จะเผื่อเวลาในการเดินทางเพื่อไปให้ถึงจุดหมายก่อนเวลาลักเล็กน้อย เพื่อจะได้ไม่ต้องเร่งรีบรวมถึงมีเวลาเตรียมความพร้อมให้กับตนเอง มีความกระตือรือร้น รักที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ ไม่เฉื่อยชา สามารถจัดการกับงานหรือสิ่งที่ผ่านเข้ามาได้อย่างเป็นระเบียบ จึงทำให้เป็นคนที่ประสบความสำเร็จ มีความก้าวหน้าในชีวิต รวมถึงเป็นคนน่าเชื่อถือ และผู้อื่นให้ความไว้วางใจแก่เราทำให้ข้าพเจ้าสามารถจัดการกับชีวิตของเราได้อย่างราบรื่นและมีความสุข จนสามารถที่จะเป็นแบบอย่างให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาในด้านการเป็นผู้ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนที่เป็นแบบอย่างที่ดี จึงทำให้ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีจรรยาบรรณต่อตนเองที่ดีมาก โดยเฉพาะในด้านการการเป็นผู้ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนที่เป็นแบบอย่างที่ดีของทางราชการที่มีผลระดับจรรยาบรรณอยู่ในขั้นสูงสุด สำหรับในข้อการวางตัวเป็นกลางทางการเมือง ส่วนใหญ่ให้คะแนนระดับจรรยาบรรณอยู่ในเกณฑ์ต่ำสุดนั้น อาจเป็นเพราะบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำทางวิชาการยังไม่มีความเด่นชัด ในการวางตัวเป็นกลางทางการเมืองแต่ในทางปฏิบัติหรือในความเป็นจริง การวางตัวเป็นกลางทางการเมืองจะมีขอบเขต ความหมายครอบคลุมแค่นั้นเพียงไร เชื่อว่าข้าราชการเป็นจำนวนมากอาจจะยังไม่มั่นใจหรือวางตัวไม่ถูกต้องเทียบเท่ากับการเป็นผู้ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตน จึงทำให้ผลคะแนนระดับจรรยาบรรณในข้อการเป็นผู้นำทางวิชาการอยู่ในเกณฑ์ต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคมสัน บุพศิริ (2547) ที่ว่า ข้าราชการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแสดงพฤติกรรมด้านความมีวินัยและคุณธรรมในระดับสูง แต่ผู้บริหารสถานศึกษายังมีความเป็นผู้นำทางวิชาการน้อย ซึ่งเห็นควรว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรที่จะมีการพัฒนาตนเองให้มีความเป็นผู้นำทางวิชาการทั้งในโรงเรียนและชุมชน เพื่อสร้างความเชื่อถือเชื่อมั่นในกับ

คณะครูผู้ได้บังคับบัญชาและชุมชนต่อไป

2) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ระดับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โดยภาพรวมมีระดับจรรยาบรรณอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) และมีระดับจรรยาบรรณสูงสุดในข้อ การมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพของตนเอง ($\bar{X} = 4.78$) ส่วนระดับจรรยาบรรณในข้อ การมีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ อยู่ในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.43$) ทั้งนี้ เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาได้มีสนับสนุนหรือร่วมกิจกรรมของวิชาชีพ และวิชาการอย่างสร้างสรรค์ การศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ๆ จนทำให้ผลการวัดระดับจรรยาบรรณต่อวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับจรรยาบรรณในข้อการมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพของตน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนในข้อ การมีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพอยู่ในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.43$) อาจเกิดจากการที่ครูมองว่าผู้บริหารสถานศึกษามักไม่เอาใจใส่ ถ่ายทอดความรู้หรือส่งเสริมการแสวงหาความรู้โดยไม่ปิดเป็น ปิดบังหวังสิ่งตอบแทน การเอาใจใส่ช่วยเหลือผู้เรียนและผู้รับบริการเต็มความสามารถตามหลักวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ การศึกษา ค้นคว้าริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ๆ นวัตกรรมในการพัฒนางานในหน้าที่ การประพฤติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพและแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ การมีจิตอาสา จิตสาธารณะ และมุ่งประโยชน์ส่วนรวมซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สารียา มัยโยโกคา (2550) ที่ว่า บุคลากรในโรงเรียนชุมชนพรุรุจ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก แต่พบว่า ไม่กล้าที่จะตัดสินใจ ซึ่งเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้ถูกต้อง โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ยึดระเบียบกฎเกณฑ์เป็นแนวทางในการปฏิบัติหรืออาจต้องให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น

3) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ระดับ

จรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$) โดยมีระดับจรรยาบรรณสูงสุดในข้อ การให้บริการต่อผู้รับบริการด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ ($\bar{X} = 4.55$) และข้อมีการส่งเสริม พัฒนาผู้รับบริการให้มีศักยภาพสูงสุดอยู่ในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.44$) ทั้งนี้สืบเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้บริหารที่ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป้าหมายการปฏิบัติงานคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้รับบริการและผู้ร่วมงาน ซึ่งเป็นไปตามที่ตกลงร่วมกัน นอกจากผู้รับบริการจะได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทุกด้านและควรสร้างโอกาสในการพัฒนาได้เสมอสำหรับทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สารียา มัยโยโกคา (2550) ว่า บุคลากรในโรงเรียนชุมชนพรุรุจ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการครองตน ครองคน และครองงาน อยู่ในระดับมากที่สุด แต่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาและบุคลากรในสถานศึกษาดำเนินการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง

4) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบอาชีพ ระดับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) มีระดับจรรยาบรรณสูงสุดในข้อการส่งเสริม สนับสนุนผู้ได้บังคับบัญชา ให้มีความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.73$) และในข้อ ผู้คือ การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์และการส่งเสริมให้ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพมีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ มีระดับจรรยาบรรณอยู่ในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.43$) ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนมองว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการให้ความรักความเอื้ออาทร รวมทั้งร่วมผนึกกำลังใจในการพัฒนาการศึกษา และให้การส่งเสริมสนับสนุนผู้ร่วมประกอบอาชีพในด้านต่างๆอย่างเต็มที่กำลัง จนมีผลให้ระดับจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด

ดังจะเห็นได้จากการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บังคับบัญชาได้เข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาตนเองในด้านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีต่างๆ พร้อมกับนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ แต่ในด้านการสร้างความสามัคคีในองค์กรที่อยู่ในระดับต่ำสุดนั้นอาจเป็นเพราะในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษานั้นคำนึงถึงแต่ผลสำเร็จของงานเป็นหลักโดยมองข้ามความรู้สึกของบุคคลบางกลุ่มบางฝ่ายจนทำให้ถูกมองได้ว่าบกพร่องในการเสริมสร้างความสามัคคีในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สารียา มัยโยภาส (2550) ว่า บุคลากรในโรงเรียนชุมชนพรตวรกิจ มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการครองตน ครองคน และครองงาน อยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริม พัฒนาในเรื่องสิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่ซึ่งเห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนมากกว่าการให้ความสำคัญในการสร้างความสามัคคีในองค์กร

5) ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ระดับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) มีระดับจรรยาบรรณสูงสุดในข้อ การเป็นผู้นำในการให้บริการแก่สังคมและชุมชนทางด้านวิชาการ ($\bar{X} = 4.66$) และมีข้อการรักษาผลประโยชน์ของส่วนร่วมและประเทศชาติอยู่ในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.43$) ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามักมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความเป็นผู้นำในการให้บริการในด้านต่างๆ แก่สังคมและชุมชน เช่นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม การเป็นผู้นำในการวางแผนดำเนินการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการให้บริการด้านวิชาการ เช่น การเป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านกฎหมาย การมีส่วนร่วมในกิจกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนให้การ

สนับสนุนอนุเคราะห์ให้ผู้บังคับบัญชาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จิราภรณ์ ทองศรีและคณะ (2553) ว่าคุณธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลิขบุรี ในภาพรวม และทุกรายด้านอยู่ในระดับมากระึ่งลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ความซื่อสัตย์สุจริต 2) ความขยันหมั่นเพียร 3) ความเมตตากรุณา 4) ความรู้จักประมาณ 5) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 6) ความยุติธรรม 7) ความกล้าหาญ 8) ปัญญา และ 9) ความอดทน แต่เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาอาจเกิดความเข้าใจและตระหนักในภาระหน้าที่ของความเป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจึงเน้นที่จะมุ่งส่งเสริมและเป็นผู้ดำเนินการด้านวิชาการมากกว่าด้านทักษะอาชีพ และทักษะวิชาชีพ จึงทำให้ระดับจรรยาบรรณในข้อการเป็นผู้นำในการให้บริการแก่สังคมและชุมชนทางด้านทักษะวิชาชีพอยู่ในระดับต่ำที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขต ดากฟ้า - ดาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษา โดยจำแนกตามเพศ และอายุราชการ พบว่า

2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขต ดากฟ้า - ดาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษา โดยจำแนกตามเพศ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะครูส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีจิตใจที่ค่อนข้างเปิดกว้าง เป็นประชาธิปไตยทำให้มีการเคารพสิทธิเสรีภาพระหว่างกันมากขึ้นจนไม่มีความอคติเกิดขึ้นในใจ ไม่ยึดถือว่าผู้บริหารเป็นพวกใครฝ่ายใด ผู้หญิงหรือผู้ชาย เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย

เหมือนกับตนเองหรือไม่ ครูส่วนใหญ่จึงมีทรรศนะแต่เพียงว่าผู้บริหารสถานศึกษา มีจรรยาบรรณในการประพฤติปฏิบัติตนและการปฏิบัติงานเป็นอย่างไรมีคุณธรรมจริยธรรมที่ดั่งงามหรือไม่ ความเป็นเพศหญิงหรือเพศชายจึงไม่ส่งผลถึงทรรศนะของครูที่มีต่อผู้บริหารสถานศึกษา และหากพิจารณาในรายด้านจะพบว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขต ตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาสูงสุดในด้านจรรยาบรรณต่อสังคมซึ่งอาจเกิดจากประเพณีในการประพฤติปฏิบัติตนของผู้บริหารสถานศึกษาโดยทั่วไปที่ต้องทำการช่วยเหลือสังคมและสร้างคุณประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับส่วนรวมจนมีผลให้ความคิดเห็นของครูที่มองในด้านนี้เป็นไปในทางบวกตามความคิดเห็นของครูทั้งในเพศหญิงและเพศชายที่ไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สงกรานต์ เนินหาด (2547) ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูชายและครูหญิงทั้งโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันในทุกด้านสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รจนา อ้ายพุก และคณะ (2551) พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของครูผู้สอน จำแนกตามเพศ

และขนาดของสถานศึกษา ได้แสดงผลการแตกต่างใน 2 ด้านด้วยกัน กล่าวคือ 1) การเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดแพร่ โดยจำแนกตามเพศ พบว่า มีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประภูลัมพรพนมา (2553) ได้ทำการวิจัย เรื่อง คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาตามทรรศนะของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 เมื่อ

เปรียบเทียบทรรศนะ ของครูผู้สอน โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ และสถานศึกษาพบว่า คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนในอำเภอตากาลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถาน โดยจำแนกตามอายุราชการ พบว่า ครูที่มีอายุราชการต่างกันมีทรรศนะเกี่ยวกับจรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทั้งนี้เป็นเพราะความคิดเห็นที่ครูส่วนใหญ่มองผู้บริหารสถานศึกษาในการปฏิบัติตนหรือการปฏิบัติงานนั้น มองตามคุณลักษณะจรรยาบรรณของตัวผู้บริหารสถานศึกษาที่ควรจะมีหรือควรจะเป็นเช่นไร มีความดั่งมถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ จึงทำให้อายุราชการของครูไม่มีผลหรือเกิดความแตกต่างต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภูลัมพรพนมา (2553) ได้ทำการวิจัย เรื่อง คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ และสถานศึกษา พบว่า คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาด้านจรรยาบรรณต่อตนเองพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควร

วางตัวเป็นกลางทางการเมือง ให้มากกว่าด้านอื่นๆ

2. จรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพให้มากขึ้น

3. จรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริม พัฒนาผู้รับบริการให้มีศักยภาพสูงสุด

4. จรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์และการส่งเสริมให้ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพมีความเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ

5. ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการรักษาผลประโยชน์ของส่วนร่วมและประเทศชาติ

6. ควรเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้ประเมินการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาทุกปีการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคีลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาโดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

2. ควรศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตตากฟ้า - ตาคีลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตอำเภออื่น เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาค้นคว้าว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

3. ควรศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน นักเรียน และชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- คมสัน บุพศิริ. (2547). พฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- เครือวัลย์ ลิ้มปิยะศรีสกุล. (2543). มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงานของบุคลากรในการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน.
- จิราภรณ์ ทองศรี, และคณะ. (2553). คุณธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลิขบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- ดิษฐ์พร พุทธิ. (2542). ข้อมูลเกี่ยวกับพันธะทางสังคม ความรับผิดชอบต่อสังคม วิชาชีพนิยมและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมจริยธรรม สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- ธนาสาร บัลลังก์, และ ปัทมา เภยญาติ. (2552). คุณสมบัติของคนที่จะเป็นผู้บริหาร. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2558, จาก <http://www.gotoknow.org/posts/359783>

- ธีระ รุญเจริญ. (2545). ผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ. นครราชสีมา : สหมิตรพริ้นส์ดีง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *วิธีการสร้างสถิติสำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญร่วม คิดการ. (2545). การปฏิบัติตามคุณธรรมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม .
- บุรุษชัย จลกกลณี. (ม.ป.ป.) . คุณธรรมและจรรยาบรรณของผู้บริหาร. กรุงเทพฯ : คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรภวภูมิพรรณพามา. (2553). คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาตามทระณะของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาอุดรดิตรดิ เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย นครสวรรค์, พิษณุโลก.
- ผกา สัตยธรรม. (2550). คุณธรรมของครู. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ไพศาล ตั้งสมบุญ. (2550). การใช้หลักธรรมมาภิบาลในการบริหารงานผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทราสาร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม. มาตรฐานจรรยาบรรณของผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ. (2554). สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2558, จาก <http://www.ipest.ac.th/11042554/doc>
- มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา. (2559). สืบค้นเมื่อ 27 ตุลาคม 2558, จาก <http://www.google.com>
- รจนา อ้ายพุก, และคณะ. (2551). คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคาดหวังของครูผู้สอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย นครสวรรค์, พิษณุโลก.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). จรรยาบรรณในวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง. โรงเรียนจันเสนเอ็งสุวรรณอนุสรณ์. (2558). สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2558, จาก www.school.obec.go.th/jansan
- โรงเรียนช่องแคพิทยาคม. (2558). สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2558, จาก www.chongkae school. ac.th
- โรงเรียนตากฟ้าประชาสิทธิ. (2558). สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2558, จาก www.school.obec.go.th/jansan
- โรงเรียนตากสิประชาสรรค์.(2558). สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2558, จาก www.Takhli.ac.th
- โรงเรียนทหารอากาศอนุสรณ์. (2558). สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2558, จาก www.taa.ac.th
- โรงเรียนลาดทิพรสพิทยาคม. (2558). สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2558, จาก www.school.obec.go.th/prawat.htm
- โรงเรียนหนองโพพิทยา. (2558). สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2558, จาก www.npnsu.com.
- โรงเรียนอุดมธัญญาประชานุเคราะห์. (2556). สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2558, จาก www.school.obec.go.th/jansan
- ศักดิ์ดา ลาวัง. (2552). การศึกษาพฤติกรรมการบริหารด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สงกรานต์ เนินหาด. (2547). พฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สถาบันราชภัฏนครปฐม, นครปฐม.

- สภาวิจัยแห่งชาติ. (2545). จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือน. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สมบัติ บุญประเคน. (2544). คุณธรรมของครู. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาริยา มัยโกคา. (2550). ความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนชุมชนพระปริยัติธรรมที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารงาน
ของผู้บริหารสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สำนักงานข้าราชการพลเรือน. (2542). รายงานสำนักงานข้าราชการครูประจำปี 2542. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- _____. (2546). พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- _____. (2548). พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). การบริหารเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2541). การทุจริตในวงราชการไทย. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักงานคุรุสภา. (2540). เกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- _____. (2548). พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักมาตรฐานวิชาชีพ. (2548). มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. (ออนไลน์). จาก : [http:// www.ksp.or.th](http://www.ksp.or.th) วันที่สืบค้น
27 ตุลาคม 2558.
- สินี เจริญพจน์. (2540). สถาบันข้าราชการพลเรือน บทบาท และการพัฒนาสู่อนาคตใน “สู่บ้านใหม่”. กรุงเทพฯ : ประชาชน.
- สุนทยา คำมุงคุณ. (2555). แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู. สืบค้นเมื่อ วันที่ 13 มีนาคม 2555, จาก
<http://librarysk6.wordpress.com>.
- สุพล วงสินธ์. (2545). คุณธรรมและจริยธรรมของนักบริหาร. กรุงเทพฯ : สมชายการพิมพ์.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2543). คุณลักษณะของผู้บริหารมืออาชีพในยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Greenfield. (1991) อ้างถึงใน ฐานข้อมูลวิจัย สอศ. การพัฒนายุทธศาสตร์การเสริมสร้างจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหาร
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ออนไลน์) จาก [www.moe.go.th/moe/th/news/
detail.php](http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php) สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2558
- Krejcie and Morgan.(1970) : 608 - 610 (ออนไลน์). จาก [https:// sites.google.com](https://sites.google.com) สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2558.